

ность .

5. По често отъ сичко-то трекова да са шюпелендисваме за мнима-та смърть во всички-те тези слбччи, кога говоратъ, че смърть-та е дошла нечаянно въ едно мигнѣване (напрасна смърть). Тейзи слбччи, като най свѣкнственны причины за премиране-то, достойны са за пжано-то наше вниманіе (вникнѣване, придирюване). Тѣка са относатъ :

1. Апоплексическіятъ ударъ (удране, дамад), който поражава въ едно мигнѣване мозакатъ, тѣй, щото челоуѣка пада изведишъ безъ памать, като отъ силно удране въ глава-та. Този припадкъ може да са слбчи отъ разни причины: послѣ тѣй называемо-то апоплексическо тѣлослаженіе, най повече въ старѣ възрастъ; отъ пѣанство; отъ утробане съ наркотически ядове (зехири, утроби) въ падане-то отъ вѣнчашна вѣлассъ; отъ литаргіа-та или спачка-та (заспиване като умралъ), и дрѣги такива. Въ сетникатъ слбччи, челоуѣкъ вѣка погрѣзанъ (втепенъ, потѣналъ) въ дѣлоукъ сѣнъ, отъ кого-то нема средства да го савѣдатъ. Най голѣма-та степень на това состояніе преминѣва еъ мнима-та, а по нѣкогашъ и въ истинна-та смърть. Задржннали-те, угорели-те (отъ кюмюръ умирање), са намиратъ въ сѣщо-то состояніе, кое-то въ тѣхъ може да са предѣлки по нѣкогашъ тѣждѣ на много време .

Амать Лвзитанъ разказѣва за младо-то момиче въ Феррарѣ, щото сички-те го считали за умрало отъ ударъ (дамад), сваче спередъ искане-то на майка мѣ зараване-то мѣ бѣше отложено, и на третіатъ день примрала-та сживѣла .